ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. října 2004

o režimu podpor, který Itálie provádí ve prospěch podniků, které investovaly v obcích postižených přírodními pohromami v roce 2002

(oznámeno pod číslem K(2004) 3893)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2005/315/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po vyzvání zainteresovaných stran, aby předložily své připomínky v souladu s uvedenými články [1] a s ohledem na předložené připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Dne 6. března 2003 a dne 29. března 2003 obdržela Komise dvě stížnosti týkající se prodloužení platnosti zákona č. 383 ze dne 18. října 2001 v některých italských obcích postižených přírodními pohromami v roce 2002.

(2) Dne 20. března 2003 požádala Komise italské orgány o informace o tomto prodloužení. Po podání žádosti dne 2. a 21. května 2003, aby byla lhůta na odpověď prodloužena, zaslaly italské orgány Komisi dne 10. června 2003 zprávu. Druhá zpráva byla Komisi doručena dne 4. července 2003.

(3) Jelikož Komise předem neudělila souhlas se vstupem režimu podpor v platnost podle článku 87 Smlouvy, byl režim zapsán do seznamu neoznámených podpor pod číslem NN 58/03.

(4) V dopise ze dne 17. září 2003 informovala Komise Itálii, že se v souvislosti s výše uvedeným opatřením rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy. Případ byl zapsán pod číslem N 57/2003. Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* [2] a zainteresované strany byly vyzvány, aby předložily své připomínky.

(5) V dopise ze dne 23. října 2003 požádaly italské orgány o prodloužení lhůt pro předložení svých připomínek. V dopise ze dne 5. listopadu 2003 a v dopise ze dne 16. prosince 2003 vyhověla Komise žádosti o prodloužení a zaslala upomínku.

(6) Itálie předložila své připomínky v dopise ze dne 18. února 2004, zapsaném dne 23. února 2004 a v dopise ze dne 10. září 2004, zapsaném dne 15. září 2004. Žádná třetí zainteresovaná strana své připomínky nepředložila.

II. PODROBNÝ POPIS REŽIMU PODPOR

Právní základ

(7) Článek 5e zákonného opatření č. 282 ze dne 24. prosince 2002, uzákoněného zákonem č. 27 ze dne 21. února 2003 prodlužuje výhody podle čl. 4 odst. 1 zákona č. 383 ze dne 18. října 2001 ve prospěch výhradně podniků, které investovaly v obcích postižených přírodními pohromami v roce 2002. Článek 5e zákonného opatření č. 282 ze dne 24. prosince 2002 se stal předmětem vysvětlování ze strany italského Ministerstva hospodářství a financí prostřednictvím oběžníku Agentury pro příjmy č. 43/E ze dne 31. července 2003. Postižené obce se nacházejí v oblastech určených:

— nařízením předsedy vlády ze dne 29. října 2002, který stanovuje opatření týkající se vyhlášení výjimečného stavu v souvislosti s vážnými sopečnými jevy úzce spojenými s vulkanickou činností Etny a v souvislosti se zemětřesením v oblasti provincie Catania,

— nařízením předsedy vlády ze dne 31. října 2002, který stanovuje opatření týkající se vyhlášení výjimečného stavu v souvislosti s vážným zemětřesením ze dne 31. října 2002 na území provincie Campobasso,

[1] Úř. věst. C 42, 18.2.2004, s. 5.

[2] Viz poznámka 1.

— nařízením předsedy vlády ze dne 8. listopadu 2002, který stanovuje opatření týkající se vyhlášení výjimečného stavu v souvislosti s vážným zemětřesením ze dne 31. října 2002 na území provincie Foggia,

— nařízením předsedy vlády ze dne 29. listopadu 2002, který stanovuje opatření týkající se vyhlášení výjimečného stavu v souvislosti s výjimečnými meteorologickými událostmi (záplavy a sesuvy půdy) v regionech Liguria, Lombardia, Piemonte, Veneto, Friuli Venezia Giulia a Emilia Romagna.

(8) Kromě toho je nezbytné, aby v příslušných obcích bylo vydáno nařízení o evakuaci a o zákazu provozu na hlavních přístupových cestách do obce.

(9) Komise se z novinových článků dozvěděla, že nařízením předsedy vlády ze dne 28. května 2003, zveřejněného v Úředním věstníku Italské republiky č. 126 ze dne 3. června 2003, byl stanoven seznam obcí postižených výjimečnými meteorologickými událostmi v regionech Liguria, Lombardia, Piemonte, Veneto, Friuli Venezia Giulia a Emilia Romagna.

(10) Opatření týkající se prodloužení platnosti zákona č. 383 ze dne 18. října 2001 vstoupilo v platnost dnem 23. února 2003, to znamená den následující po zveřejnění zákona č. 27 ze dne 21. února 2003 v řádném dodatku č. 29 Úředního věstníku Italské republiky č. 44 ze dne 22. února 2003.

Cíl

(11) Režim reaguje na cíle investic v oblastech, které byly postiženy přírodními pohromami a které jsou vyjmenovány v nařízeních předsedy vlády uvedených v bodě 7 tohoto odůvodnění.

Příjemci

(12) Z opatření mohou těžit všechny podniky z kteréhokoli odvětví, které investovaly v obcích postižených výše uvedenými přírodními pohromami. V oběžníku Agentury pro příjmy č. 43/E ze dne 31. července 2003 je uvedeno, že cílem opatření je podpora investic podniků, které v důsledku velkých potíží způsobených přírodními pohromami v obcích, kde mají své sídlo, utrpěly okamžitě, přímo nebo nepřímo ekonomickou škodu. Takovou škodu lze považovat za skutečnou pro všechny podniky z určité obce, pokud:

— se nařízení o evakuaci týkala vysokého počtu budov, který mohl negativně ovlivnit ekonomiku celé obce,

— při provádění obecních nařízení byly pro dopravu uzavřeny všechny hlavní přístupové cesty do obce.

Podle uvedeného oběžníku bude v ostatních případech úleva platit pouze pro ty podniky, které mají provozní sídlo na přístupových cestách nebo v budovách postižených výše uvedenými obecními nařízeními.

Forma a výše podpory

(13) Dotčené opatření povoluje prodloužit ustanovení zákona č. 383 ze dne 18. října 2001 až do druhého daňového období, které následuje po období probíhajícím dne 25. října 2001, a omezuje se na investice uskutečněné do 31. července 2003. Podle těchto ustanovení je možné si pro daňové účely odečíst z výnosů podniků a osob samostatně výdělečně činných část investic uskutečněných po 1. červenci 2001, odpovídající 50 % investic překračujících průměrnou výši investic uskutečněných v pěti předchozích letech. Do průměru se nezapočítávají investice v roce, kdy byly nejvyšší. Pokud jde o investice do nemovitostí, týká se prodloužení investic uskutečněných až do třetího daňového období, které následuje po období, které probíhalo dne 25. října 2001, nejpozději však do 31. července 2004.

Předmět režimu

(14) Předmětem režimu jsou investice do nových provozoven, do rozšiřování, do obnovy a modernizace již stávajících provozoven, do dokončení pozastavených prací a do pořízení nového zařízení.

III. ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODST. 2 SMLOUVY

(15) V rozhodnutí o zahájení formálního šetření (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo přezkoumáno dotčené opatření s cílem ověřit, zda může uplatňovat výjimku podle čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy, pokud jde o podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi.

(16) Komise dále přezkoumala, zda může dotčené opatření uplatňovat výjimky podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a/nebo c) Smlouvy na základě obecných zásad veřejné podpory na regionální podporu [3], na základě nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na veřejnou podporu malých a středních podniků [4], a také v případě zemědělství na základě pravidel stanovených v obecných zásadách Společenství o veřejné podpoře v zemědělství [5] a v případě odvětví rybolovu a akvakultury na základě pravidel stanovených v obecných zásadách pro přezkum veřejných podpor v odvětví rybolovu a akvakultury [6].

[3] Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9.
[4] Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 364/2004 (Úř. věst. L 63, 28.2.2004, s. 22).
[5] Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2.
[6] Úř. věst. C 19, 20.1.2001, s. 7.

Analýza opatření jako podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami

(17) Pokud jde o výjimku podle čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy, vyjádřila Komise v rozhodnutí o zahájení řízení pochybnosti o tom, zda se podpory skutečně omezují pouze na náhradu škod způsobených zmíněnými pohromami a zda vylučují jakoukoli nadměrnou kompenzaci škod na úrovni jednoho příjemce. Neměla možnost povolit opatření, jehož cílem byla náhrada škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi.

(18) Italské orgány nevyčíslily přímé materiální škody způsobené výše uvedenými přírodními pohromami. Uvedly, že režim se opírá o pojem škody stanovený v makroekonomickém klíči, a tento postoj zdůvodnily nemožností vyčíslit škodu na úrovni jednoho podniku, aniž by došlo k tomu, že opatření bude neefektivní a pomalejší.

(19) V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise tedy názor, že na základě informací poskytnutých italskými orgány není možné dojít k závěru, zda bylo zkoumané opatření, na základě své povahy a vzhledem k souvisejícímu funkčnímu mechanismu, určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami. Vzhledem k fungování uvedeného opatření Komise nemohla dojít k závěru, zda:

— příjemce podpory je podnik, který skutečně utrpěl škodu,

— byla taková škoda způsobena výhradně přírodními pohromami uvedenými v jednom z nařízení předsedy vlády uvedených výše v bodě 7,

— se podpora ve prospěch podniku omezuje výhradně na náhradu škody způsobené uvedenými přírodními pohromami a zda vylučuje jakoukoli nadměrnou kompenzaci škod na úrovni jednoho příjemce. Neexistenci souvislosti mezi podporou a škodou, kterou podnik utrpěl, lze rovněž doložit skutečností, vzhledem k fungování uvedeného režimu, že podnik, který skutečně utrpěl škodu z důvodu přírodních pohrom, není bezpodmínečně způsobilým pro uvedený režim. Podnik, který provádí investici zaměřenou výhradně na náhradu škody způsobené dotčenými přírodními pohromami, by neměl být způsobilý pro podporu, pokud je hodnota investice nižší než průměrné náklady investic uskutečněných v předchozích pěti letech. Kromě toho by v témže roce režimu neměl být způsobilý ani podnik, který investuje pouze s cílem nahradit škodu způsobenou uvedenými přírodními pohromami, ale který zaznamenal provozní ztráty.

Analýza opatření jako investiční podpory

(20) Pokud jde o přípustnost výjimek podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a/nebo c) Smlouvy, hodnotí Komise v rozhodnutí o zahájení řízení to, zda podpora může být způsobilá pro výjimku jako investiční podpora.

(21) Pokud jde o výše uvedené výjimky, vyjádřila Komise pochybnosti ohledně skutečnosti, zda je podpora dostupná v rámci režimu poskytována výhradně v oblastech způsobilých pro regionální podporu podle italské mapy regionální podpory pro období 2000–2006. Komise rovněž vyjádřila pochybnosti ohledně následujících bodů:

— soulad pojmu investice definovaného v režimu podle bodu 4.4 Pravidel pro vnitrostátní regionální podporu a čl. 2 písm. c) nařízení (ES) č. 70/2001,

— skutečnost, zda je výše podpory v rámci režimu, která by se měla vypočítat s ohledem na všechny výdajové položky představující standardní základ ve smyslu bodu 4.5 Pravidel pro vnitrostátní regionální podporu a v čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 70/2001, v souladu s regionálními stropy, které jsou stanoveny v italské mapě regionální podpory pro období 2000–2006, nebo s výší podpor podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 70/2001 pro malé a střední podniky,

— dodržování pravidel o kumulaci podpory, která jsou stanovena v bodech 4.18 až 4.21 Pravidel pro vnitrostátní regionální podporu a v článku 8 nařízení (ES) č. 70/2001,

— dodržování zásady nezbytnosti podpory podle bodu 4.2 Pravidel pro vnitrostátní regionální podporu a v článku 7 nařízení (ES) č. 70/2001,

— skutečnost, zda s cílem zajistit, aby byly podporované výrobní investice realizovatelné a finančně silné, činí podíl příjemce na jejich financování alespoň 25 %, jak je stanoveno v bodě 4.2 Pravidel pro vnitrostátní regionální podporu a v čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 70/2001,

— dodržování podmínek pokynů Společenství k veřejné podpoře v zemědělství a pravidel stanovených v pokynech k přezkumu veřejné podpory v odvětví rybolovu a akvakultury.

IV. **PŘIPOMÍNKY ITÁLIE**

(22) Ve svých odpovědích na rozhodnutí o zahájení řízení poskytla Itálie doplňující informace a předložila připomínky, jejichž základní body jsou shrnuty níže:

Připomínky k analýze opatření jako podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami

(23) Italské orgány připomněly, že území, pro které jsou zásahy určeny, je území obcí uvedených v nařízeních předsedy vlády ze dne 29. října 2002, ze dne 31. října 2002 a ze dne 8. listopadu 2002. Podle článku 1 nařízení ze dne 29. října 2002 jsou podpory poskytovány výhradně v obcích postižených záplavami, v nichž byla vydána obecní nařízení o evakuaci nebo o zákazu provozu na hlavních přístupových cestách na území obce. Dotčené obce byly určeny nařízením č. 3290 předsedy vlády.

(24) Pokud jde o pochybnosti ohledně toho, zda je příjemcem podpory podnik, který skutečně utrpěl škodu, a zda tato škoda byla způsobena výhradně přírodními pohromami, uvedly italské orgány, že škodu lze považovat za skutečnou s odvoláním na většinu daňových poplatníků určité obce pouze v tom případě, že:

— nařízení o evakuaci se týkala vysokého počtu budov, který mohl negativně ovlivnit ekonomiku celého území obce,

— při provádění obecních nařízení byly pro dopravu uzavřeny všechny hlavní přístupové cesty do obce.

(25) Italské orgány tudíž posuzují, zda ve skutečnosti jsou hlavními příjemci podpor podniky, které byly skutečně poškozeny událostí, které mají provozní sídlo v ulicích nebo v budovách postižených výše uvedenými nařízeními o evakuaci.

(26) Kromě toho se italské orgány vzhledem k souvislosti mezi utrpěnou škodou a poskytnutou podporou domnívají, že Smlouva nevylučuje možnost vzít v úvahu celkové škody vzniklé ve stanovené oblasti. Režim se opírá o pojem škody stanovený v makroekonomickém klíči, neboť požadavky účinnosti a včasnosti nepřipouštějí odhad škod konkrétně v jednotlivých podnicích. Italské orgány se proto odvolávají na makroekonomické údaje, aby dokázaly, že částka uvolněná z režimu je očividně nižší než způsobené škody.

(27) Italské orgány rovněž poznamenaly, že v jiných případech Komise povolila podpory zaměřené na obnovu určitého odvětví nebo na odškodnění, která nebyla přímo spojena se škodami.

(28) V dopise ze dne 10. září 2004 italské orgány potvrdily, že se podpora opírá o makroekonomickou strukturu, a upřesňují nicméně, že požádají podniky o vhodné potvrzení či prohlášení za účelem skutečného přezkoumání škod, které utrpěly konkrétně jednotlivé podniky. Finanční správa bude moci následně provádět vhodné kontroly. Takové potvrzení bude muset obsahovat údaje dokládající právo podniku na získání podpory, protože se nachází v oblasti, která je pro podporu způsobilá. Podniky budou muset mimo jiné potvrdit, že výše podpory nepřevyšuje utrpěnou škodu a že se nejedná ani o nadměrnou kompenzaci.

Připomínky k analýze opatření jako investiční podpory

(29) Pokud jde o analýzu slučitelnosti opatření s výjimkami podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a/nebo c) Smlouvy, provedenou na základě ustanovení uvedených výše v bodě 16, připomněly italské orgány pouze to, že oblasti, jichž se opatření týká, byly stanoveny přímo a výhradně v souvislosti s přírodními pohromami.

(30) Zdůrazňují, že slučitelnost podpor musí být zhodnocena na základě čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy, jelikož se jedná o podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi.

(31) V dopise ze dne 10. září 2004 italské orgány rovněž připomněly, že podpory je nutné při uplatnění uvedené výjimky považovat za slučitelné se společným trhem a že na základě toho není nutné další šetření v souvislosti s jinými výjimkami či oblastmi.

V. **POSOUZENÍ**

Zhodnocení podpůrné povahy uvedených opatření

(32) Pro zhodnocení, zda opatření v rámci režimu představují podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, je nutné stanovit, zda poskytují výhodu příjemcům, zda je výhoda státního původu, zda mají dotčená opatření vliv na hospodářskou soutěž a zda jsou schopna změnit obchod v rámci Společenství.

(33) Prvním bodem čl. 87 odst. 1 je možnost, že opatření zvýhodňuje mnohé konkrétní příjemce. Je tedy zapotřebí na jedné straně určit, zda přijímající podniky získávají ekonomickou výhodu, kterou by nezískaly za normálních podmínek na trhu, nebo zda šetří náklady, které by v podstatě musely zatížit vlastní zdroje podniků, a na druhé straně, zda je taková výhoda poskytována jedné určité kategorii podniků. Možnost odečíst si část uskutečněných investic z daní představuje pro příjemce ekonomickou výhodu, jelikož jejich zdanitelné příjmy a v důsledku i výše daní z takových příjmů jsou sníženy vzhledem k tomu, co by podniky musely v podstatě zaplatit. Kromě toho jsou opatření určena pro mnohé podniky, které působí – a zejména investují – v určitých oblastech na italském území, a zvýhodňují je, jelikož nejsou poskytována podnikům, které se nacházejí mimo takové oblasti.

(34) Na základě druhé podmínky článku 87 musí být podpory poskytovány státem ze státních zdrojů. Ve skutkové podstatě získává použití státních zdrojů negativní formu, protože se jedná o ušlý zisk pro veřejnou moc: snížení daní z příjmů snižuje daňový výnos státu.

(35) Na základě třetí a čtvrté podmínky čl. 87 odst. 1 Smlouvy musí podpora narušovat nebo ohrožovat hospodářskou soutěž a musí mít vliv nebo být schopna ovlivnit obchod v rámci Společenství. Ve skutkové podstatě hrozí opatření tím, že naruší hospodářskou soutěž, vzhledem k tomu, že posilují finanční pozici a provozní možnosti přijímajících podniků vzhledem k jejich konkurenci, která z takových opatření nemá žádný prospěch. Jestliže se tak děje v prostředí obchodu v rámci Společenství, jsou tyto podniky dotčenými opatřeními postiženy. Taková opatření zejména narušují hospodářskou soutěž a mají vliv na obchod v rámci Společenství, pokud přijímající podniky vyvážejí část své výroby do jiných členských států; analogicky to znamená, že pokud přijímající podniky nevyvážejí, vnitrostátní produkce je zvýhodněna skutečností, že možnost podniků, které se nacházejí v různých členských státech, vyvážet své výrobky na italský trh je v důsledku toho omezena ([7]). Totéž se děje, když jeden členský stát poskytuje podporu podnikům, které působí v odvětví služeb a distribuce ([8]).

(36) Z takových důvodů čl. 87 odst. 1 Smlouvy v zásadě zakazuje uvedená opatření a za slučitelná se společným trhem je lze považovat pouze v tom případě, pokud budou splňovat jednu z výjimek stanovených uvedenou Smlouvou.

([7]) Rozsudek ze dne 13. července 1988 v případu 102/87, *Francouzská republika v. Komise Evropských společenství* (SEB), Sb. rozh. 1988, s. 4067, bod 19.

([8]) Rozsudek ze dne 7. března 2002 v případu C-310/99, *Italská republika v. Komise Evropských společenství*, Sb. rozh. 2002, s. I-2289, bod 85.

(37) Komise nicméně připouští, že podpory poskytované na základě dotčených opatření nepředstavují veřejnou podporu, která ve chvíli poskytnutí splňuje podmínky dané nařízením Komise (ES) č. 69/2001 ([9]) nebo platnými směrnicemi *de minimis*.

Protiprávnost režimu

(38) Jelikož se jedná o opatření, která již vstoupila v platnost, Komise lituje toho, že italské orgány nesplnily oznamovací povinnost podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

Zhodnocení slučitelnosti opatření se společným trhem

(39) Poté, co bylo stanoveno, že zkoumaná opatření představují podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, musí Komise prošetřit slučitelnost se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy.

(40) Pokud jde o použitelnost výjimek podle Smlouvy, domnívá se Komise, že dotčená podpora nemůže využívat výjimek podle čl. 87 odst. 2 písm. a) Smlouvy vzhledem k tomu, že se nejedná o sociální povahu, ani o podporu spadající do oblasti čl. 87 odst. 2 písm. c). Ze zřejmých důvodů nejsou použitelné ani výjimky podle čl. 87 odst. 3 písm. b) a d).

(41) Pokud jde o případnou použitelnost výjimek podle čl. 87 odst. 3 písm. a) a c), odvolává se Komise na pochybnosti vyjádřené v souvislosti s rozhodnutím o zahájení řízení a bere na vědomí prohlášení Itálie v souvislosti s řízením, na jejichž základě dotčená podpora nesleduje žádný z cílů uvedených výjimek. Protože příslušný členský stát neposkytl potřebné informace, aby Komise mohla zhodnotit slučitelnost režimu na základě takových výjimek, není v této souvislosti možné režim v tomto rozhodnutí zhodnotit. Toto zjištění nemá vliv na možnost, že podpora poskytovaná podle uvedeného režimu bude ve výsledku jednotlivého šetření prohlášena za slučitelnou nebo že bude spadat do působnosti nařízení o výjimce.

(42) Komise přezkoumala, zda mohou opatření využívat výjimku podle čl. 87 odst. 2 písm. b), jelikož se jedná o podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi. Je třeba uvést, že Itálie v souvislosti s řízením zdůraznila, že podpora tomuto cíli odpovídá.

([9]) Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30.

Analýza opatření jako podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami

(43) Podle čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy mohou být uhrazeny škody způsobené přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi. Komise má podle zavedené praxe za to, že vulkanické erupce, zemětřesení, záplavy a sesuvy půdy představují přírodní pohromy ve smyslu uvedeného článku.

(44) Dotčený režim předpokládá poskytování podpor zaměřených na náhradu škod, které podniky utrpěly v důsledku uvedených přírodních pohrom, jež postihly některé oblasti Itálie. Pohromy a postižené oblasti jsou uvedeny a vymezeny správními akty.

(45) Jak ostatně potvrdily italské orgány v dopise ze dne 10. září 2004, opatření se opírá o makroekonomickou strukturu. Nicméně, vzhledem k uvedené smlouvě a v souladu k zavedené praxi Komise musí mezi skutečností, která škodu způsobila, a veřejnou podporou určenou na její úhradu existovat jasná a přímá souvislost. Souvislost musí být stanovena na úrovni každého jednotlivého podniku, a nikoli na makroekonomické úrovni ([10]).

(46) Pokud jde o nepřímé škody, ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě „s odpovědí Evropského společenství na záplavy v Rakousku, Německu a v řadě kandidátských zemí" se uvádí, že: „pokud jde o náhradu nepřímých škod vyvolaných záplavami, například zpoždění ve výrobě způsobená přerušením dodávek elektrické energie, potížemi při dodávkách produktů způsobenými uzavřením mnohých dopravních cest, jestliže je možné stanovit jasný příčinný vztah mezi škodou a záplavou, bude možná plná náhrada" ([11]). Nicméně, vzhledem k makroekonomické struktuře opatření, které provádějí italské orgány, není možné stanovit jasnou příčinnou souvislost mezi škodou hrazenou z opatření a přírodními pohromami. Rovněž pokud jde o nepřímé škody, musí být stanovena souvislost na úrovni každého jednotlivého podniku, a nikoli na makroekonomické úrovni.

(47) V tomto konkrétním případě bude režim zvýhodňovat všechny podniky, které investují, nad stanovenou mez zjištěnou podle průměru předchozích let, v obcích, které uvádějí italské orgány a z nichž některé jsou rozlehlé, s velkým počtem obyvatelstva a vyznačují se značnou ekonomickou činností (například Milán, Turín, Janov). Je jasné, že mnozí příjemci podpor z režimu neutrpěli přímou škodu a nic s jistotou nedokazuje existenci nepřímých škod. Není ostatně prokázáno, že případné škody byly způsobeny výhradně přírodními pohromami, o nichž se zmiňují italské orgány.

(48) Mechanismus podpor a částka poskytnutá kterémukoli příjemci nesouvisejí se skutečně způsobenými škodami, ale závisejí na objemu investic realizovaných během stanoveného období, na objemu investic realizovaných v předchozích letech a na existenci zdanitelných příjmů. Za těchto okolností, i za předpokladu, že příjemce skutečně utrpěl škody způsobené dotčenými přírodními pohromami, může výše podpory přesáhnout výši škod.

(49) Lze tudíž konstatovat, že formální řízení nemůže rozptýlit pochybnosti Komise a že dotčené opatření představuje režim podpor neslučitelný se společným trhem.

(50) V dopise ze dne 10. září 2004 italské orgány nicméně upřesnily, že požádají podniky o vhodné potvrzení či prohlášení za účelem skutečného přezkoumání škod, které jednotlivé podniky konkrétně utrpěly, a že budou moci být prováděny vhodné kontroly.

(51) Opravdu nelze vyloučit, že ve specifických případech používání opatření splňuje podpora poskytnutá na základě dotčeného režimu podmínky, podle nichž ji lze považovat za slučitelnou se společným trhem. Italská správa může tudíž pokračovat v kontrolách jednotlivých přijímajících podniků, aby mohla potvrdit existenci jasné a přímé souvislosti mezi dotčenými přírodními pohromami a veřejnou podporou určenou k náhradě příslušné škody. Díky těmto kontrolám bude možné s jistotou vyloučit každou nadměrnou náhradu škod utrpěných jednotlivými podniky.

(52) Pro vyloučení jakékoli nadměrné náhrady budou muset italské orgány z důvodu záruky požadovat odpočet částky podpory z plateb dlužných příjemcům. Italské orgány budou muset mimo jiné stanovit kontrolu kumulace podpor poskytnutých na základě příslušného opatření a dalších opatření, aby vyloučily jakoukoli nadměrnou náhradu škod.

([10]) Viz například veřejné podpory N 629/02, N 545/02, N 429/01, NN 62/2000, N 770/99 nebo NN 87/99. I v případě veřejné podpory N 92/2000, kterou italské úřady citovaly, určila Komise existenci takového spojení na úrovni hospodářských subjektů.

([11]) Dokument KOM(2002) 481 v konečném znění, 28.8.2002, s. 9.

(53) Toto rozhodnutí pojednává o režimu jako takovém a musí být okamžitě prováděno, zejména vymáháním podpor, které byly poskytnuty protiprávně a které byly prohlášeny za neslučitelné se společným trhem. Komise připomíná, že negativní rozhodnutí ohledně režimu podpor nemá vliv na možnost, že určité výhody poskytnuté na základě tohoto režimu nemusí být považovány za veřejnou podporu nebo že mohou být na základě specifických vlastností považovány za slučitelné se společným trhem (například protože se na jednotlivou výhodu vztahují pravidla *de minimis* nebo protože je poskytována v rámci rozhodnutí, které prohlašuje podporu za slučitelnou nebo za podporu spadající do působnosti nařízení o výjimkách).

VI. **ZÁVĚR**

(54) Komise došla k závěru, že Itálie poskytovala podporu stanovenou dotčeným opatřením protiprávně, a to v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

(55) Na základě provedeného zhodnocení došla Komise k závěru, že dotčený režim je neslučitelný se společným trhem, jelikož nesplňuje podmínky nezbytné pro uplatnění – pokud jde o podporu, která má nahradit škody způsobené přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi – výjimky podle čl. 87 odst. 2 písm. b, totiž jediné výjimky, které se Itálie dovolává.

(56) V souladu s článkem 14 nařízení Rady (ES) č. 659/99 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES [12], přijala Komise v případě negativních rozhodnutí o protiprávných podporách rozhodnutí, kterým přikazuje dotčenému členskému státu, aby přijal všechna opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby podporu získal od příjemce zpět. Komise nenařizuje vymáhání podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnou zásadou práva Společenství. Ve zvláštním případě není vymáhání v rozporu s žádnou zásadou. Komise rovněž poznamenává, že ani italské orgány, ani příjemci se podobných zásad nedovolávali.

(57) Itálie musí přijmout veškerá opatření, která jsou nezbytná pro vymáhání podpory od příjemců režimu, s vyloučením jednotlivých případů, které podle toho, co je uvedeno v bodech 50, 51 a 52 tohoto odůvodnění, splňují podmínky slučitelnosti se společným trhem při uplatňování výjimky podle čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy. Za tímto účelem musí Italské orgány příjemcům režimu přikázat, aby podporu splatili do dvou měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí. Podpory, které musí být vymáhány, musí být zvýšeny o úroky vypočítané v souladu s nařízením Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES [13].

Itálie musí Komisi předat vhodný formulář týkající se stavu vymáhání podpor, jakož i sestavit seznam příjemců, kteří jsou povinni podporu vrátit, a musí jasně specifikovat konkrétní opatření přijatá s cílem dosáhnout okamžitého a účinného vymáhání podpor. Itálie jí musí do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí rovněž předložit dokumenty dokazující uskutečněné zahájení procesu vymáhání podpor, které byly poskytnuty protiprávně a které nejsou slučitelné se společným trhem, od příjemců (například vydané oběžníky, nařízení o vymáhání podpor apod.),

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim veřejných podpor ve prospěch podniků, které investovaly v obcích postižených přírodními pohromami v roce 2002, podle čl. 5e zákonného opatření č. 282 ze dne 24. prosince 2002, uzákoněného zákonem č. 27 ze dne 21. února 2003, které prodlužuje pro určité podniky výhody podle čl. 4 odst. 1 zákona č. 383 ze dne 18. října 2001, který Itálie protiprávně prováděla v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, je neslučitelný se společným trhem, aniž jsou dotčena ustanovení článku 3.

Článek 2

Itálie zruší režim podpor podle článku 1, pokud je stále účinný.

Článek 3

Jednotlivé podpory poskytnuté na základě režimu podle článku 1 jsou slučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy, do té míry, že nepřekračují čistou hodnotu škod, které skutečně utrpěl některý z příjemců v důsledku přírodních pohrom podle čl. 5e zákonného opatření č. 282 ze dne 24. prosince 2002, přičemž jsou zohledněny částky přijaté z důvodu záruky nebo na základě jiných opatření.

Článek 4

Jednotlivé podpory poskytnuté na základě režimu podle článku 1, které nesplňují podmínky stanovené článkem 3, jsou neslučitelné se společným trhem.

Článek 5

1. Itálie přijme veškerá nezbytná opatření pro vymáhání podpor podle článku 4 od příjemců.

2. Itálie zastaví veškeré platby podpor počínaje datem oznámení tohoto rozhodnutí.

[12] Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.
[13] Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

3. Vymáhání podpor se provádí bez prodlení podle postupů vnitrostátních právních předpisů za předpokladu, že umožňují okamžité a účinné provádění tohoto rozhodnutí.

4. Podpory, které mají být vymáhány, jsou zvýšeny o úroky splatné od data, kdy byly dány příjemcům k dispozici, až do data skutečného vrácení.

5. Úroky se vypočítají v souladu s ustanoveními hlavy V nařízení (ES) č. 794/2004.

6. Itálie přikáže všem příjemcům podpor podle článku 4, aby podpory poskytnuté protiprávně a zvýšené o úroky vrátily do dvou měsíců od data oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 6

Do dvou měsíců od data oznámení tohoto rozhodnutí uvědomí Itálie Komisi o opatřeních přijatých k jeho splnění tím, že vyplní dotazník připojený k tomuto rozhodnutí. Itálie zejména předloží Komisi do stejného termínu všechny dokumenty prokazující skutečné zahájení procesu vymáhání podpor, které byly příjemcům poskytnuty protiprávně.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 20. října 2004.

Za Komisi

Mario MONTI

člen Komise